

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **W., s.r.o.**, so sídlom vo Z., právne zastúpeného JUDr. J. K., advokátom vo Z. proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/12158-72637/2006/990325-r zo dňa 26.10.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/5/2007-67 zo dňa 07.03.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/5/2007-67 zo dňa 07.03.2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/12158-72637/2006/990325-r zo dňa 26.10.2006, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Zvolen č. 685/230/50748/06/Ví zo dňa 17.07.2006, ktorým správca dane v zmysle § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 3 342 778 Sk za zdaňovacie obdobie október 2002.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca nepreukázal, že došlo k uskutočneniu sporných zdaniteľných plnení, ku ktorým malo dôjsť na základe zaúčtovaných daňových dokladov, kde ako dodávateľ tovaru bola uvedená spoločnosť R., s.r.o., ktorá v čase ich vystavenia nebola platiteľom DPH. Nebolo

preukázané, že spoločnosť R., s.r.o. a ani spoločnosť W. M., s.r.o. boli skutočnými dodávateľmi fakturovaného tovaru. Nebolo preukázané, že spoločnosť R. vykonávala sprostredkovanie tovaru, a že skutočným dodávateľom bola spoločnosť W. M., s.r.o.. Daňové doklady ani súd nepovažuje z hľadiska nároku na odpočet DPH za použiteľné vzhľadom na to, že neodrážajú skutočnosť, čo bolo preukázané výsledkami orgánov činných v trestnom konaní a najmä výpoveďou svedka spoločníka spoločnosti W. M., s.r.o. V. S., ktorý vypovedal, že nemá vedomosť o tom, že by spoločnosť W. M., s.r.o. obchodovala s alkoholickými nápojmi a nepotvrdil, že jeho spoločnosť dodala tovar žalobcovi. Taktiež nepotvrdil, že jeho spoločnosť vystavila daňové doklady pre žalobcu. Žalobca nepredložil v daňovom konaní žiadne iné relevantné dôkazy, neuniesol dôkazné bremeno, keď sa mu nepodarilo právne relevantným spôsobom vyvrátiť pochybnosti, či došlo k uskutočneniu zdaniteľného plnenia. Na výzvu správcu dane žalobca nepredložil také účtovné a iné doklady, ktoré by preukazovali odôvodnenosť uplatnenia odpočtu DPH, odôvodnenosť odpočtu DPH nepreukazujú ani tie účtovné doklady, ktoré predložil orgánom činným v trestnom konaní žalobca sa dostal do dôkaznej núdze a nesplnil podmienky oprávnenosti nároku na odpočet DPH. Krajský súd nezistil v postupe správcu dane a žalovaného pochybenie, ktoré by malo za následok porušenie práv a právom chránených záujmov žalobcu v daňovom konaní, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutia zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca namietal, že povinnosťou odvolacieho orgánu v daňovom konaní je rozhodnutie odôvodniť. Z hľadiska zachovania práv daňového subjektu je nevyhnutné podať mu v odôvodnení zrozumiteľné a vyčerpávajúce informácie o úvahách správneho orgánu o hodnotení dôkazu o následne zistenom skutkovom stave veci a o dôvodoch aplikácie zvolených v ustanovení zákona na takto zistený skutkový stav. Nestačí, aby odvolací orgán konštatoval skutočnosti tvrdené v predchádzajúcom konaní, odkázal na obsah vykonaných dôkazov a bez následného vyhodnotenia vykonaných a predložených dôkazov urobil v rozhodnutí záver. Žalobca sa domnieva, že správca dane a nadriadený orgán dôsledne nepostupovali v intenciách základných zásad daňového konania ustanovených v § 2 zákona o správe daní a poplatkov. Daňové orgány majú dbať, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, pričom nie je viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Za týmto účelom majú využiť prostriedky, ktorými možno objasniť okolnosti rozhodujúce nielen cieľovo pre správne určenie daňovej povinnosti, ale pre posúdenie skutkového stavu zo všetkých hľadísk, čo podmieňuje správnosť určenia dane. Z hľadiska skutkového a dôkazného stavu a časovej genézy priebehu daňového konania uviedol, že v sledovanej veci, posúdenie dôvodnosti a zákonnosti uplatnenia a nároku na odpočet DPH žalobcu za zdaňovacie obdobie októbra roku 2002 a správnych rozhodnutí o dodatočnom vyrubení DPH za uvedené obdobie už v predchádzajúcom období príslušné daňové orgány rozhodovali, pričom ich rozhodnutia z 13.01.2004 a 14.06.2004 Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 23.03.2005 sp. zn. 23S 297/2004 zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie. Citovaným rozhodnutím súd správnym orgánom vytkol nedostatočne a nenáležite zistený skutkový stav veci, pričom im okrem iného uložil vypočúť konateľov spoločnosti R., s.r.o. a W. M., s.r.o. ako aj konateľa žalobcu. Následne boli potom zo strany daňových orgánom vykonané prvá a druhá

opakovaná daňová kontrola, pričom dôvodom druhej daňovej kontroly bola skutočnosť, že samotný žalovaný správny orgán rozhodnutím z 13.01.2006 zrušil žalobcom napádané rozhodnutie (dodatočný platobný výmer) správneho daňového orgánu prvého stupňa z 02.11.2005. Bežným preskúmaním dokladov, dokumentácie a postupu správnych daňových orgánov prvej a druhej opakovanej kontroly zistiť a ustáliť, že ani v týchto konaniach nebol spoľahlivo a náležite zistený skutkový stav a to ani v rozsahu ako to uložil Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí z 23.03.2005, a nie ako to nariadil samotný žalovaný správny orgán v rozhodnutí a usmernení z 13.01.2006. Z hľadiska daňového a účtovného pokladá žalobca za potrebné uviesť, že žalobca ako platiteľ DPH predložil správcovi dane v rámci uplatnenia odpočtu daňové doklady jedine a výlučne od platiteľa – spoločnosti W. M., s.r.o., ktorý uskutočnil zdaniteľné plnenie, daň na vstupe zaúčtoval, zaplatil daň platiteľovi za prijaté zdaniteľné plnenie, má doklad vyhotovený platiteľom a predložil aj doklad o zaplatení dane platiteľovi spoločnosti W. M., s.r.o.. Teda ku dňu podania daňového priznania mal daňový subjekt – žalobca daň na vstupe zaúčtované, mal daňový doklad a doklad o zaplatení dane. Žalobca teda preukázal splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie práva pre uplatnenie odpočtu dane za uskutočnené zdaniteľné plnenia. Napádané rozhodnutia podľa jeho názoru odporujú aj ustálenej slovenskej a českej judikatúre, napr. RS 107/2002, RS 76/2001, SJS 255/2004 i judikatúre (nešpecifikovanej) Súdneho dvora európskych spoločenstiev. Poukázal na to, že rozhodnutie bolo vydané dňa 10.07.2006, avšak expedované bolo až 01.02.2007 a žalobcom prevzaté až 02.02.2007.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11.07.2007 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že zák.č. 289/1995 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov v ust. § 20 ods. 1, 2 písm. a/, b/, c/ a d/ a ods. 3 striktno vymedzuje podmienky, ktoré je potrebné všetky splniť, aby platiteľ mohol uplatniť nárok na odpočet dane. Žalobca si uplatnil nárok na odpočet dane z dokladov – faktúr, na ktorých je ako dodávateľ uvedená spoločnosť W. M., s.r.o.. Doklady od spoločnosti W. M., s.r.o. boli žalobcom vymenené za pôvodné doklady, kde ako dodávateľ bola uvedená spoločnosť R., s.r.o. Žalobca vymenil pôvodné doklady spoločnosti R., s.r.o. za doklady W. M., s.r.o. následne po zistení, že spoločnosť R., s.r.o. v čase ich vystavenia už nebola platiteľom DPH, pretože jej bolo určené zdaňovacie obdobie druhý štvrtrok 2002. Žalovaný doplnil dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že jediný spoločník spoločnosti W. M., s.r.o. V. S. – vypočutý PPZ ako svedok vypovedal, že nemá vedomosť o tom, že spoločnosť W. M., s.r.o. obchodovala s alkoholickými nápojmi, nepotvrdil, že jeho spoločnosť dodala tovar žalobcovi, tiež nepotvrdil, že jeho spoločnosť vystavila doklady – faktúry pre žalobcu a uviedol, že podpisy na faktúrach nie sú jeho ani jeho otca a ani pečiatka nie spoločnosti W. M., s.r.o.. Taktiež uviedol, že žalobcu nepozná a nepozná ani osoby Ing. S. P. a MVDr. J. B.. Na základe zistení v daňovom konaní a šetrení PPZ nebolo preukázané, že by spoločnosť R., s.r.o. a ani spoločnosť W. M., s.r.o. boli skutočnými majiteľmi a dodávateľmi fakturovaného tovaru. Taktiež nebolo preukázané, že spoločnosť R., s.r.o. vykonávala len sprostredkovanie a že skutočným majiteľom tovaru bola spoločnosť W. M., s.r.o.. Žalobca teda nespĺnil podmienky na odpočet dani striktno stanovené v ust. § 20 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a ods. 3 zákona o DPH, preto nemá nárok na odpočet dane zo sporných dokladov – faktúr.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p bez pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 4 O.s.p., v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom spisu, preskúmal obsah administratívneho spisu a zistil, že spor spočíva predovšetkým v skutkových okolnostiach, ktoré žalobca namietal v žalobe a následne v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa § 250i ods.1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Za rozhodujúci odvolací súd považuje skutkový záver správcu dane i žalovaného, že tvrdenie žalobcu ako daňového subjektu o tom, že chybné vystavené dodávateľské faktúry od spoločnosti R. s.r.o. boli nahradené ešte pred uplatnením odpočtu DPH, je nepravdivé. Správca dane zistil, že daňový subjekt si uplatnil odpočet dane z fiktívnych faktúr. Daňový subjekt nevykonal opravu účtovného zápisu zákonným spôsobom, ale len vymenil dodávateľské faktúry, pričom tieto sa odlišujú len v názve dodávateľa, t.j. neplatiteľ dane spoločnosť R., s.r.o. bol nahradený platiteľom dane spoločnosťou W. M., s.r.o. Najvyšší súd konštatuje, že z obsahu administratívneho spisu, z protokolu o výsledku zistenia z opakovanej daňovej kontroly č. 685/320/43849/06/Kr zo dňa 14.6.2006 takýto záver jednoznačne vyplýva, pričom jednotlivé zistenia správcu, ktoré sú pod-kladom na seba vecne i logicky nadväzujú. Skutkové okolnosti boli dostatočne žalovaným správnym orgánom objasnené. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 06. marca 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková